

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПОЛПЕПТИДНИХ БІОРЕГУЛЯТОРІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІЙ СУДИННІЙ ПАТОЛОГІЇ (ст..100)

Казаков Ю.М., Чекаліна Н.І., Шуть С.В., Бондар Н.О.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава, Україна

Останнім часом велику увагу в усьому світі приділяють пептидним біорегуляторам, що беруть участь у підтримці структурного та функціонального гомеостазу клінічних популяцій. Порушення пептидної регуляції завжди полягає в основі будь-якого патологічного процесу, й таким чином, застосування екзогенних цитомедінів відкриває нові перспективи патогенетичної терапії. Однією з найбільш розповсюджених є судинна патологія, яка залишається досить складною щодо діагностики та лікування. Тому нашою метою постало дослідження фармакологічної активності пептидної фракції аорти (ПФА) з класу цитомедінів у порівнянні з іншими регуляторними пептидами – Т-активіном, тималіном та даларгіном, на моделях судинної патології.

Відтворено перекисний атеросклероз (АС) на 45 хом'яках, холестеринний (ХС) АС на 36 хом'яках та аутоімунне ураження судин на 36 щурах. Патологічні стани, що розвинулися, супроводжувалися погіршенням загального стану тварин, порушенням ліпідного спектру крові та гемокоагуляції, підсиленням процесів пероксидації у крові та тканинах органів (нирки при аутоімунному ураженні та печінка при ХС АС) зі збільшенням коефіцієнтів маси (Км) цих органів. Гістологічні дані свідчили про структурно-метаболичні порушення стінки аорти відповідно до відтвореної патології. Переважало ураження еластичного каркасу та потовщення інтими з появою у ній гладком'язових клітин (ГМК) та колагенових волоконць у тварин усіх трьох серій експерименту. Перекисний АС також характеризувався накопиченням кислих глікозаміногліканів (ГАГ) у стінці аорти, ХС АС – вираженим ліпідозом інтими та медії.

Застосування ПФА та Т-активіну (перекисний АС), даларгіну (ХС АС), тималіну (аутоімунне ураження судин) призвело до нормалізації стану тварин, більшості біохімічних показників, відновлення пошкоджених елементів аорти. Перевага позитивного впливу ПФА виявлялася у більш суттєвій корекції порушених показників, особливо ліпідного спектру крові при перекисному та ХС АС, у зменшенні Км та пероксидації у відповідних органах, що може свідчити про нівелювання метаболичних зрушень у них. Щодо стінки аорти, застосування ПФА також викликало позитивні ефекти, особливо відносно медії: відновлення еластичного каркасу, зменшення наявності кислих ГАГ та ліпідозу.

Отримані дані демонструють ефективність пептидних біорегуляторів в умовах судинної патології та доцільності подальшого вивчення ПФА з метою створення ангіопротекторного препарату.